nft

LØFT!

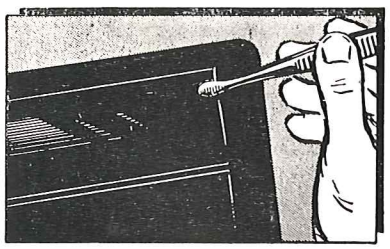

BØY OPP, SETT INN OG SLIPP!

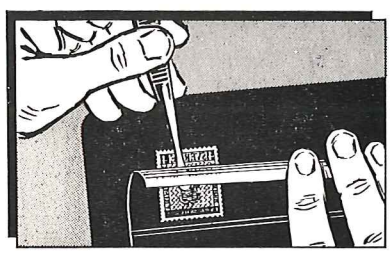

SITTER UBEVEGELIG!

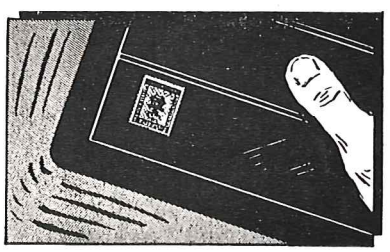

VISIR er enkel å hanskes med!
Se illustrasjonene ovenfor!
Prøv selv!

Alle snakker om

VISIR

fordi det er så lett å montere i VISIR!
fordi merkene gis varig beskyttelse i VISIR!
fordi det blir best og billigst i lengden med VISIR!

Prøveblad i valgfri utførelse nkr. 3,20, portofritt. Åtte kombinasjoner på svart eller hvit kartong.

24 blad, sortering etter ønske i R 7 - perm nkr. 95,—

24 blad, sortering etter ønske i R 9 - perm nkr. 110,—

Slik ser bladene ut — slik er strpienes oppdeling.

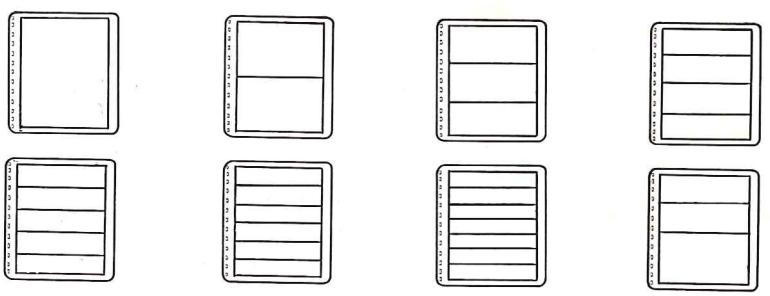

For enkle merker i alle størrelser, par, striper, blokker, frimerkehefter, brevstykker og hele brev osv.

fra **WENNERGREN-CAPPELEN A/S, Oslo,** eller

FRIMÄRKSHUSET AB

Mäster Samuelsgatan 3, Stockholm C.

4

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

APRIL 1965

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktører:

F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.)

EIVIND EVENSEN

Postboks 49 . MINDE . BERGEN

Forretningsfører:

ODD GRAHM

Boks 875 Sentrum, Oslo 1.

Tidsskriftet sendes gratis til medlemmene i klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Årsabonnement Norge kr. 20,—.

Annual Subscription all Countries kr. 20,—.

Løssalg kr. 2,50 pr. nummer:

Annonsepriser . Advertising rates:

Forside	kr.	150,—
1/1 side	»	175,—
1/2 »	»	100,—
1/4 »	»	60,—
1/8 »	»	35,—
1/16 »	»	25,—

Ved innrykking 6 ganger gis 10% rabatt på ovennevnte priser.

Små-annonser:

kr. 2,— pr. linje, minstepris kr. 10,—. **Bare forskuddsbetalte småannonser blir tatt inn.**

Opplag: 2350 eksemplarer.

Tidsskriftet kommer ut med **ti nummer** om året. I månedene mai/juni og juli/august blir det sendt ut dobbeltnummere.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse angående annonser, **sendes forretningsføreren**

Forbundets postgironummer er: 69 268

Bankgironummer er: F 8299 B/179.

Korrespondanse angående tidsskriftets redaksjon og auksjonene **sendes redaksjonen direkte.**

Trykt hos Ed. B. Giertsen A/S, Bergen.

NORSK FILATELISTFORBUND

Sekretær Odd Grahm, Postboks 875 Sentrum, Oslo 1.

President: Arnstein Berntsen, Oslo.

Visepresident: Leif Mürer, Moss.

Styremedl.: R. Breda Sørensen, Drammen. F. C. Svendsen, Bergen, S. Johnsen, Kristiansand S.

ARBEIDERNES FILATELISTKLUBB, boks 4240, Thorshov, Oslo 4,
Formann Leif Ullern, Sandakervn. 10 B, Oslo 4.
Bytteleder Gustav A. Karlsen, boks 4240, Oslo 4.

BERGENS FILATELIST-KLUB, boks 846, Bergen.
Formann Eivind Evensen, Ø. Fredlundvei 1, Minde.
Bytteleder F. C. Svendsen, Magnus Barfotsgt. 4, Bergen.

DRAMMENS FILATELIST KLUB, Drammen.
Formann E. Langerud, Betzy Kjeldsbergs vei 50, Drammen.
Bytteleder Søren Sjulsen, Postkontoret, Drammen.

EGERSUND FILATELISTKLUBB, Egersund.
Formann Otto Skåra, Gamleveien, Egersund.
Bytteleder Ernst M. Jacobsen Humlestadgt., Egersund.

FREDRIKSTAD FILATELISTKLUBB, postboks 171, Fredrikstad.
Formann Heiman Johansen, Fredrikstad Bryggeri A/S.
Bytteleder Aage Rettvin, Mads Haraldsonsgt. 10, Fredrikstad.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB, Grimstad.
Formann Jac. B. Paulsen, Spedalen.
Bytteleder Th. Steen Gundersen, Grimstad.

HØNEFOSS FILATELISTKLUBB, Hønefoss.
Formann Sigurd Brenden, Hønefoss.
Bytteleder Henry Kristiansen, Hønefoss.

HÅLOGALAND FILATELISTKLUBB, boks 9, Harstad.
Formann Arne Bergan, boks 9, Harstad.
Bytteleder Kristian Dreiem, Gullhauggt. 12, Harstad.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB, boks 301, Kristiansand S.
Formann Johnny E. Pedersen, Grågåsveien 14, Vågsbygd.
Bytteleder Helge Hornes, Postkontoret, Kristiansand S.

LILLEHAMMER FILATELISTKLUBB, Lillehammer.
Formann Jørgen Sorgendal, Reichweinsgate 26, Lillehammer.
Bytteleder Ivar Odden, Peer Gynts vei 18, Lillehammer.

MOSS FILATELISTKLUBB, Moss.
Formann Bjørn Schjolden, Skoleveien 7, Rygge.
Bytteleder Frank Røraas, Nordskogv. 22, Dyre, Moss.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB, Notodden.
Formann og bytteleder Øystein Dragland, Oscar Nissensgt. 4, Notodden.

OSLO FILATELISTKLUBB, boks, 298, Oslo 1.
Formann Per Wibe Due, Gulleråsvn. 33, Vettakollen, Oslo.
Bytteleder Kristen Hangeraas, Arnebråtv. 7, Smestad.

SKIEN FILATELISTKLUBB, Skien.
Formann Karsten Ramstad, Skogplassene, Skien.
Bytteleder Asbjørn Haugen, Farmannsgt. 20, Skien.

STAVANGER FILATELISTKLUBB, Ø. Stokka, Stavanger.
Formann Jacob Schawland, Ø. Stokka, Stavanger.
Bytteleder Erl Pedersen.

TROMS FILATELISTKLUBB, postboks 281, Tromsø.
Formann M. Stausbøll, postboks 281, Tromsø.
Bytteleder Kr. Wilhelmsen, Tromsø:

ØRSTA FILATELISTKLUBB, Ørsta.
Formann kunstmålar Karl Straume, Hovdebygda p. å.
Bytteleder kjøpmann Sigurd Sveen, Ørsta.

AALESUND FILATELISTKLUBB, Lihauggt. 2, Ålesund.
Formann Nikolai Helseth, Keiser Wilhelmsgt. 25, Ålesund.

NORSK FILATELISTFORBUND 1931

Nr. 4 — APRIL 1965 — 24. årgang

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Redaktører: F. C. MOLDENHAUER JR. (ansv.) og EIVIND EVENSEN

Utsatt årsmøte!

Under denne overskrift, som vel burde vært «utsatt landsmøte», har redaktørene på «lederplass» i hefte 2 kritisert Forbundsledelsen for manglende orientering til «menigmenn» om en eventuell utsettelse av landsmøtet fra 1965 til 1966, — om Håndboken og om de nye lover.

I den anledning meddeles:

Datert *30. november 1964* ble det fra Forbundet sendt et sirkulærbrev til «*Representantene og klubbene*» i samsvar med Forbundets lover § 7, og det er der orientert om såvel lovforslag som håndbok, og om forslag til utsettelse av landsmøtet.

Siste landsmøte nedsatte en lovkomité, som imidlertid har fremsatt et forslag som Styret ikke vil anbefale. Styret har derfor selv fremsatt et motforslag og representantene får så ta sitt standpunkt senere. I henhold til vedtak på Geilo-møtet vil Lovkomiteens forslag bli forelagt klubbene til uttalelse.

Det foreligger ikke noe vedtak om at tidsskriftets redaktør skal ha oversendt lovforslag eller andre ting som Forbundsstyret har til behandling. Dette er redaktøren helt uvedkommende.

Uttrykk som «hemmelighetskremmeri», «god tone i et demokratisk samfunn» og «ikke forekomme i en skikkelig forening» burde Forbundets organ kunne spares for.

Det skal tilføyes at en rekke representanter og klubber ennu ikke har besvart Forbundets sirkulærbrev. Svarfristen var 31. desember 64. Imidlertid har flertallet av representantene og klubbene gitt sin tilslutning til styrets forslag om utsettelse av landsmøtet, og da forøvrig ingen protester er kommet inn må utsettelsen betraktes som vedtatt.

Oslo, 15. mars 1965.

NORSK FILATELISTFORBUND

Arnstein Berntsen.

Odd Grahm.

Nordisk spesialsamlerklubb

Dette er sikkert både et ukjennelig navn og begrep for våre lesere. Og vi kan føye til at det er det for oss også. Det filatelistiske samarbeidet i Norden led jo sitt store og tilsynelatende endelige skipbrudd i mellomkrigstiden. Det danske hegemoni innen hobbyen svant etter hvert, og de spesielle nasjonale interesser kom sterkest i forgrunnen. Det førte jo til at den siste navlestreng — samarbeidet om Nordisk Filatelistisk Tidsskrift — ble revet over under krigen. Mange var uenige i dette. Mest den eldre garde. De kjempet med alle krefter for å holde kontakten med våre nordiske venner. De sloss nok forgjeves, men det spørs om de ikke hadde rett.

Deres spådom om hurtig hensykning og endelig død for de enkelte forbunds organer gikk ikke i oppfyllelse. Tvert imot. Svensk Filatelistisk Tidskrift er i dag et mektig foretagende både hva finanser, sidetall, opplag og annonser angår. Og vi i Norsk kan heller ikke klage — stort sett. Vi har en relativt meget sunn økonomi, annonsemengden har vært stadig stigende og det samme har artikkeltilgangen. Den som praktisk talt er gått nedenom og hjem er moderorganet Nordisk Filatelistisk Tidskrift. Og det er synd, for det har i alle år vært det filatelistisk ledende her på våre breddegrader. Denne utvikling skyldes jo i første rekke danskene selv som ikke kan bli enige om et samarbeid seg i mellom.

I Finnland har det også vært en del uenighet om et eget organ for filatelistforbundet, men i dag står Fenno Scandia sterkt selv om de ikke har fått tvangsabonnement slik vi har. Samarbeidet med Island har alltid vært meget lite. Selvsagt har islendingene holdt seg til Danmark, men etter krigen har de søkt kontakt vestover mot USA og det engelske marked. Det er dollaren som har behersket det islandske samlermarked.

I vårt intervju med advokat Wiegand Hansen i forrige nr. etterlyste han et kvalitativt høytstående filatelistisk fellesorgan for Norden. Han ville ha et blad der en kunne skrive i verste fall knusktørt, men i hvert fall filatelistisk fullverdig stoff. Nettopp slike ting som den noe viderekomne samler savner i alle blad i Norden i dag.

Og det spørs om ikke Wiegand Hansen er inne på noe der. Personlig tror vi det vil være vanskelig å få et slikt tiltak igang. Det er ikke mere enn rimelig at de som steller med bladene i dag vil føle dette nye organet mer som en konkurrent enn som et supplement. La det være sagt med en gang at vi i NFT med glede vil støtte foretagendet, men likevel. Det spørs om vi ikke burde gå litt lengre.

I Åbo i Finnland ble det for fem år siden stiftet en ny filatelistklubb, Turun Filatelistiseura. Mennene bak foretagende var våre finske venner Karma og Ahlström. Dannelsen av en klubb er jo ingen begivenhet — i hvert fall ikke i Finnland, der nærsagt hver eneste korporasjon har sin klubb tilsluttet det finske forbundet — men det egenartede ved den klubben — var at den var eksklusiv — bare samlere med en konkurransesamling, det være seg klassisk eller motiv, kunne få medlemskap. Mange vil vel rynke på nesen over et slikt tiltak og kalle det hovmodig og at de føler seg for gode og for fine til å være sammen med de vanlige kosesamlerne. Det er en fullstendig misforståelse. Det lar seg nemlig ikke bortforklare at å samle og samle er to ting. Kosesamleren tar merkene der han finner dem og putter dem inn på deres plass i fortrykksalbummet og gleder seg for hvert hull som fylles. Han har ingen videre ambisjoner, for ham er frimerkene avkopling og hvile. Han går på møtene og bytter merker med sine samlervenner og koser seg den ganske kveld. Og slik skal det være. Når møtet er slutt vandrer han hjem og føler seg mer opplagt til neste dags arbeid.

Men så har vi konkurransesamleren. Han må gå grundigere til verks i sin hobby. For

ham nytter det ikke å sette seg ned og fylle huller i et fortrykksalbum. Filatelien i dag har utviklet seg til den rene og skjære vitenskap. Skal han komme noen vei så må han følge med i det som skjer rundt omkring i verden på det spesielle område han er engasjert. Han må følge med i faglitteraturen, på auksjoner og på utstillinger. Han må så å si føle hele markedet på pulsen. Slapper han av oppdager han at han en vakker dag ikke lenger er med i gamet — at han fullstendig er distansert.

Det bor snaut 20 millioner mennesker i Norden. Noe mer enn i New York city. Det gir vel i grunnen visse perspektiver. Nå sitter vi på hver vår gren i de forskjellige land og har liten eller ingen kontakt med hverandre. På alle områder er det dannet nordiske sammenslutninger — politisk ved Nordisk Råd, korporasjonsmessig er det en selvfølge. Det finns ikke et landsmøte med noen respekt for seg selv som ikke har gjester fra nabolandene. Men innen filatelien — vel noe av det mest internasjonale som eksisterer — der sitter vi i hvert vårt forbund og sutter på labben.

Når man kommer litt rundt merker man hvor stort behovet for samarbeide virkelig er. Vi har våre egne bestemmelser for nærsagt alt mulig — alt selvsagt innen rammen av FIP, men det er ikke nok. Vi må samarbeide og vi må hjelpe hverandre. Vi må få ensartede bestemmelser og fri deltagelse på utstillinger over hele Norden. Det må ordnes slik at samtlige konkurransesamlere i Norden slutter seg sammen i en felles klubb og med et felles organ. På den måten vil vi stå mye sterkere internasjonalt.

Nå skal vi selvsagt ved konkurransene representere våre respektive land, vi skal være svensker, dansker, finner, nordmenn og islendinger, men ved at vi går i takt og ikke jabber i hvert vårt nasjonale tempo vil det bli mer fart i sakene. Og tenk på all den hyggen vi vil få ut av det.

Det er mange ting man kunne trekke frem i denne sammenheng, men la nå herved emnet være lansert, og vårt håp er at det vil bli diskutert i de forskjellige forbund. Kanskje Norsk Filatelistforbund har lyst til å ta saken opp?

Ønsker tilbud på: en 3 strip 50 øre v med vm. og en 4 strip av samme. 2 luftpoststempler Tromsø—Hammerfest — Honningsvåg 1. nord — og 1. sydtur 1936.

Alfr. O. Johansen, boks 53, Hammerfest.

Type 1.

Type 2.

5 øre tjenestefrimerke - 2 typer

Et helark av tjenestemerke nr. 1 med marginal juli — 1929 i venstre marg viser at det eksisterer 2 forskjellige fellingstyper av dette merket. Ved å studere siste E i ordet tjenestefrimerke vil man finne at øverste tverrstrek av og til er forbundet med den hvite rammelinjen. Dette er tydeligst på merke nr. 10, 22, 26, 32, 38, 58, 66 og 98 men opptrer også — riktignok noe svakere — hos nr. 2, 4, 6, 8, 10 12, 14 osv., dvs. hvert 2. merke i arket. På tegningene er denne fellingstypen kalt type 2, mens de merkene hvor E *ikke* henger sammen med rammelinjen, nemlig nr. 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13 osv. er kalt type 1. Forekomsten av disse to typene og deres plassering i arket viser at platen er bygget opp av par med type 1—2.

Da tjenestemerke nr. 1 i 1929 ble overtrykt 2 (øre), vil man også kunne dele dette merke (nr. 8) i to typer.

Eivind Wirsching.

Ikke bruksmerker i bånd

Vår melding i forrige nummer om at alle bruksmerkene våre etter tur skulle komme bokstavelig talt på løpende bånd berodde nok på en misforståelse. Det er ikke riktig sier frimerkeforvalter Korstvedt. Tvert imot. Det var etter en kolossal pågang fra forbrukerne vi slapp disse 30-ørene ut på markedet. Hensikten med dem var at de skulle brukes i frimerkeautomatene.

— Og nå blir det slutt med å kjøpe dem i ruller?

— Det vet jeg ikke, foreløpig er de i hvert fall til salgs i hele ruller à 500 merker.

Frimerkeforvalteren har ellers ikke noe nytt å fortelle. Det program vi har lagt frem tidligere går altså — rett og slett etter programmet.

La oss for vår egen del føye til at vi tror det er lurt å sikre seg disse merkene mens de ennå er å få. En dag er vi redd for at Norges Bank sier stopp. Det er jo et tungvint arbeid å klistre sammen alle disse stripene, og der i gården har de jo litt annet å putle med også.

Red.

Frimerker som hobby og levevei

På besøk hos Rolf Gummesson

Den skal stå tidlig opp som skal gå gjennom direktør Rolf Gummessons Finnlandsamling. I hvert fall strakk ikke den lørdagsettermiddagen som jeg hadde avsatt til det lenger enn til halvveis i 10 kopek-ovalene. De kom halende med to store bag'er eieren personlig og hans gode venn og medarbeider, Karl-Erik Stenberg, opp på restauranten som var avtalt til seansen. Vi har tatt med oss litt, lo direktør Gummesson, men disse frimerkene er så forferdelig tunge, så det ble bare ovalene, men det vil vel gi et visst inntrykk.

Jeg kan forsikre at det gjorde det.

Hadde jeg ikke med mine egne øyne sett det, så ville jeg ha nektet å tro det var sant. Så mye finske ovalmerker kan ikke finnes i det hele tatt. Og slik en kvalitet. De var håndplukket hvert eneste ett. Var det ett inniblant som ikke var det Facit kaller for «luxus», så var det et eller annet spesielt med det merket. Og noe spesielt var det med mange, men kvaliteten var likevel prima. Da vi hadde sittet godt og vel en time over vanlig stengetid kom kelneren og på en meget pen og høflig måte beklaget at nå måtte vi gå — halvveis altså i 10 kopek-ovalene.

Men vi bestemte oss til å ta det hele igjen neste torsdag, og vi satte hverandre stevne nede i det dype bankhvelv og fortsatte bladingen, men det gikk ikke bedre denne gangen. Mens vi holdt på med 1 mark serpentintagget 1866 kom bankfunksjonæren og bokstavelig bukket oss ut. Men han hadde den jovialitet at han ventet pent mens direktør Gummesson på min instendige bønn plukket frem albummet med 3½ Rubel feiltrykket fra 1891. Det kjennes en håndfull av disse merkene, og Gummesson har to, og det er vel første og siste gangen jeg så slike.

Denne lange innledningen har vel gitt leserne et visst inntrykk av hvor fantastisk stor denne Finnlandsamlingen er. Det har aldri eksistert noen større, sier Karl-Erik Stenberg, og han vet hva han snakker om, og det er vel tvilsomt om en lignende noen sinne vil bli bygget opp. Den omfatter dags dato et åtti-tall bind, men vil om ikke så lenge komme opp i 100. Bestilling på album er gjort, og ved neste ommontering er nok tallet der. Hvert femte år bli det hele lagt om. Objekter skiftes ut med andre av bedre kvalitet eller innføring av nye ting. Fullstendig blir jo aldri en Finnlandsamling. Det dukker stadig opp nye ting, og gjør det det kan en gå ut fra som nesten sikkert at Gummesson er kjøperen.

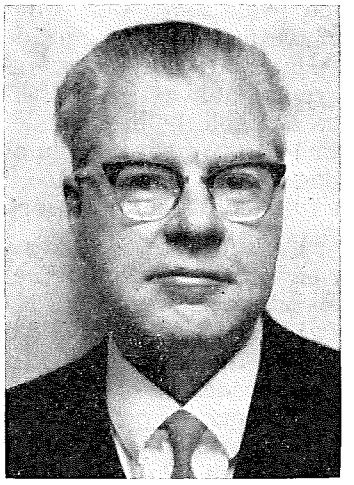

Rolf Gummesson

Unnfanget i forbannelse

Det mest fantastiske ved denne fantastiske samlingen som omfatter bl a. slike unikater som ubrukt fireblokk (tetebeche) av såvel 5 som 10 kopek ovaler, 10 kop brukt fireblokk, 5 strip 5 kopek på brev, 3 eksemplarer av de 5 kjente 10 kopek med vannmerke Tervakoski, 10 strip med mellomsteg av 32 pen. 1875 på brev, 5 penni serpentintagget feiltrykk ubrukt og i par med 10 penni. 10 penni feiltrykk i trestrip på brev, 2 sk. 3½ rubel feiltrykk, privattagging på 8 pen serpentintagget med feilfri tagging, osv., osv. — det kan skrives side opp og side ned med sjeldenheter vanlige samlere aldri har sett, og nesten aldri får se.

Men altså det mest fantastisk — er vel måten den ble bygget opp på.

Det var i slutten av 40-tallet at direktør Gummesson kjøpte hele lageret til handleren Sundquist i Helingsfors da denne grunnet alderen trakk seg tilbake. I boet inngikk også selgerens personlige Finnlandsamling. Direktør Gummesson skummet fløten av handelen og kvittet seg med resten. I 1955 var han kommet så langt at han ville vise den frem på utstillingen i Helsingfors. Istendenfor gull og heder opplevde direktør Gummesson den forsmedelse å få samlingen refusert. Det ble oppdaget falsifikat blant objektene, og juryens dom var hård og ubønnhørlig.

Og Gummesson ble forbannet. Han bestemte seg straks til å kvitte seg med hele skitten — forhandlinger ble innledet, og en sum var avtalt. Men av en eller annen uforståelig grunn kviet Gummesson seg for å selge, og plutselig var det en liten djevel som stakk ned i ham — han skulle sannelig vise folket at han ikke var noen nok-

sagt når det gjaldt frimerker. Og så begynte snøballen og rulle. Sammen med sin daværende innkjøpssjef finskfødte Karl-Erik Stenberg ble det nå kjøpt finske merker der de var å få. Dag for dag vokste samlingen — sjeldenhet etter sjeldenhet fant veien til Kungsgatan 55.

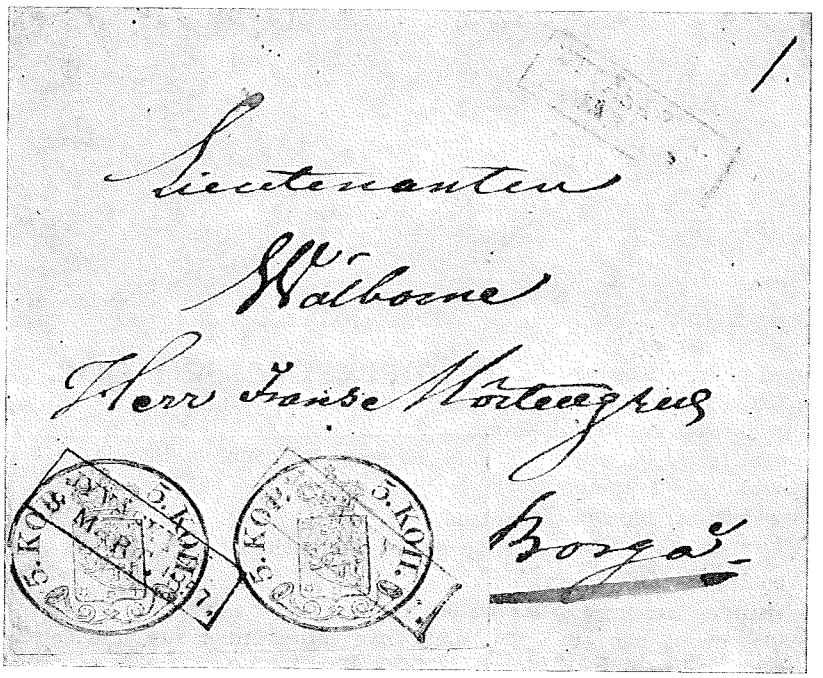

Neste gang direktør Gummesson opptrådte som utstiller var i Tammerfors i 59 og det ble gull. Samme utmerkelse ble det i Palermo også i 59, i Barcelona i 60, i Praha i 62, og der var han nær ved Grand Prix, og den kom altså i Melusina i 63 i konkurranse med verdens største Frankrikesamling.

På Philatec var det stempler som ble stilt ut sammen med den kvalitetsmessig ypperlige katalogen som er kommet fra hans hånd: Finnland Frühe Ortsstempel. Vermeille ble det for denne lille biten av det store eksponatet.

— Og samlingen kommer aldri mere på utstilling, sier direktør Gummesson. Nå vil jeg kose meg med å bygge videre. Ærgjerrigheten er tilfredstillet — det er ikke mere å oppnå av premier og priser.

Nå er ikke dette kollosale eksponat bygget opp av direktør Gummesson alene. Han har hatt gode rådgivere og hjelpere. Først og fremst da tidligere innkjøpssjef Stenberg, som grunnet skader han pådrog seg under krigen i Finnland nå har trukket seg tilbake fra den travle jobben, og isteden er oppkjøper for firmaet Gummesson. En annen ypperlig medhjelper er Georg Westenberg som har hjulpet til med teksting og i første rekke stempeltegningene i katalogen. Og det er ingen dårlig medhjelper, for han tegnet i sin tid Estlands frimerker inntil russerne jaget han på flukt.

Men de som sier at direktør Gummessons innsats i samlingen er rent administrativt, og at han ikke kjenner den finske filateli — de tar feil

En demonstrasjon som den jeg ble tildel vil overbevise enhver om noe annet. Han viste og forklarte — smilte sjelmsk når det kom en virkelig godbit som kanskje var ervervet i kamp med andre liebhabere. Han viste detaljer ved merkene, og han kjente hvert eneste ett. Jo, den som kan hva direktør Gummesson gjør når det gjelder finske frimerker kan ta sin doktorgrad hva dag som helst.

Handleren Gummesson.

Men de som sier at direktør Gummesson først og fremst er handler har selvsagt rett. Rolf Gummesson AB og underavdelingen AB Frimärken er hans levebrød — hans Finnlandsamling hans hobby. Forretningene beskjeftiger 17 personer med 13 i hovedfirmaet og fire i det andre. I dag er Gummesson agent for Israel for Norden med en omsetning på 10.000 pr. utgave. Hertil kommer en rekke Afrikaland. Området er nyheter fra hele verden, men bare en gros til handlere — vær vennlig å presisere dette sier han — bare til handlere. For et års tid siden hadde jeg en annonse i Norsk Filatelistisk Tidsskrift, forteller direktør Gummesson, og da glemte jeg å presisere dette med en gros, og følgen var en rekke henvendelser fra samlere. Vi hadde vårt svare strev med å svare dem alle. Vi har hverken plass eller folk til å ekspedere samlerne. Vi kunne sikkert få en omsetning som er 5—10 ganger større hvis vi også kastet oss inn i samlermarkedet, men som De selv ser — her er ikke plass, og av den grunn heller ikke folk.

Begynte som student.

I 1936 kom en smilende yngling til Stockholm fra det blide Skåne. Han skulle begynne sine studier ved Handelhøgskolen. Som folk flest på den tiden var heller ikke student Gummesson for godt beslått med klingende mynt. Men mens

hans studiekamerater spinket og sparte og leide seg et ynkelig lite krypinn — tok Gummesson dypt ned i lommen og slo seg ned i en hel leilighet. Den lå så kjekt til — tvers over gaten for høyskolen. Hans vandring ble da i en trekant mellom skolen, studenthuset og leiligheten.

Men Gummesson skulle ikke ha så stor plass for å sove. Nei, han ansatte en pike og begynte frimerkehandel. Forretningen gikk glimrende og alt andre semesteret måtte han få nok en pike i sin leilighet. Han begynte med en gros Sverige og Skandinavia, og ga ut sin første «Engrosprislista» — den nå så velkjente trykksaken fra Rolf Gummesson AB. Og, smiler han, listen ser akkurat like ens ut i dag. Den er blitt noe tykkere og prisene er større, men ellers ser den likedan ut. Det er da ingen grunn til forandring! — Den listen jeg fikk i hånden var nr. 38 for 1965.

Forretningen øket jevnt og trutt, og han satset stadig mer på kilovaren. I 1950 hadde han et lager på 25 tonn frimerkeklipp, men etterspørselen har øket så kollosalt og tilbudet synker stadig slik at den vanlige beholdning nå for tiden er 2 tonn. Men det er da en bra slump det også.

Underavdelingen AB Frimärken steller bare med nyheter — nyheter altså til handlere.

Men den som tror han kommer til hypermoderne lokaler på Stockholmsk vis når man besøker Rolf Gummesson AB i Kungsgatan 55 tar feil. Lokalitetene er små, og direktørkontoret er ikke noe luksusrom. Nei et arbeidsrom er det, og bak det travle skrivebordet sitter en smilende og jovial direktør og prater på sitt myke skånske språk.

Og vennlighet og smil blir man møtt med, og det er tydelig at den voksne og velbefarne forretningsmannen Rolf Gummesson er i slekt med Rolf Gummesson som i 1936 på Sundkvist & Edmond forlag i Lund ga ut boken «Mytologiska och religionshistoriska motiv på frimärken».

En forskjell er det unektelig på denne boken og hans siste «Finnland: Frühe Ortsstempel», men personen er den samme — eldre naturligvis og med mere kunnskaper og erfaring, men med det samme humoristiske smil i øynene.

E.

Frimerkepressen går.

Norge.

8. mai, Krigsinvalidehjemmet Bæreia 30 +10 og 60 + 10.

Finnland.

2. april, Det internasjonale samarbeidets år 40 penni.

Australia.

21. april, nye bruksverdier med fuglemotiv, 2/—, 2/6 d og 3/—.

Basutoland.

10. mai, selvstyre 2½, 3½, 5 og 10½ cents.

Belgia.

15. mars, den alminnelige Spare- og Livrentekasse 100 år, 1, 2, 3, 6 og 8 F, motiv, kjente malere.

29. mars, Ungdomsfilateli, 50 c, motiv Sir Rowland Hill og en ungdommelig frimerkesamler.

British Solomon Islands.

Dato er ikke oppgitt, ny bruksserie: ½, 1, 1½, 2, 2½, 3, 6 og 9 d, 1/—, 1/3 d, 2/—, 2/6 d, 5/—, 10/— og £ 1.

Federation of South Arabia.

1. april, ny bruksserie, 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 50, 65, 75, 100, 250 og 500 fil og 1 dinar. 1 dinar tilsvarer £ 1.

Israel.

Merkene vi meldte om i forrige nummer kom den 24. mars.

Liechtenstein.

22. april, suppleringsverdi bruksserie 10 Fr.

Nauru.

3. mai, nye verdier i bruksserie med fuglemotiv, 2 d, 1/3 d og 3/3 d.

Polen.

17. mai, Den internasjonale teleunion 100 år, 2.50 Zl.

St. Vincent

23. mars, 200-års jubiléum for den botaniske hagen, 1, 4, 25 og 40 cents.

Seychelles.

Dato ikke oppgitt, provisorier på grunn av nye portosatser, 45 på 35 cents og 75 på 70 cents av de kurserende bruksseriemerker.

Suriname

14. april, 100-årsdagen for Abraham Lincolns død, 25 c.

Tanzania, Uganda, Kenya.

15. april, 13. øst-afrikanske safari-rally, 30 og 50 cents samt 1.30 og 2.— sh.

U.S.A.

13. mai, Sir Winston Churchill, minnemerke, 5 c.

15. juni, 750-års jubileet for Magna Carta, 5 c, flerfargetrykk.

Østerrike.

20. april, sørgeutgave for president Dr. Adolf Schärf, S 1.50, blåsort med sørgekant.

27. april, automatmerke, S 1.50 fra kurserende bruksserie med billede av Rabenhof, vinrød.

Britiske Samvelde.

17. mai, den internasjonale teleunion, ITU. Følgende samveldeområder sender ut merke med fellesmotiv: Antigua, Ascension, Bahamas, Barbados, Basutoland, Bechuanaland, Bermuda, British Guiana, British Honduras, British Solomon Is., British Virgin Is., Brunei, Cayman Islands, Dominica, Falkland Islands, Fiji, Gibraltar Gilbert and Ellice Islands, Grenada, Hong Kong, Mauritius, Montserrat, New Hebrides, Pitcairn, St. Helena, St. Kitts, St. Lucia, St. Vincent Seychelles, Swaziland, Tristan da Cuhna og Turks and Caicos.

Over alle grenser

Island. Bjørn Juliusson, Irafossi, Arnessysler, ønsker å bytte frimerker med norsk samler. Han skriver brukbart svensk og forstår norsk.

Nytt prefilatelifunn

Da prefilateli-katalogen gikk i trykken kjente man kun 2 eksemplar av det røde åttekantede Christiania-stempel henholdsvis 7.1 og 10.1. 1845. I England er det nå funnet et nytt avtrykk av det røde åttekantede Christiania-stempel med datoen 23/9—1845.

Falske skipsstempler på norske skillings-merker og falske halverte 4 skilling Oscar

Det vil være kjent for de fleste av NFT's lesere at det i det siste er funnet falske skipsstempler på norske skillings-merker og forfalskninger av halvert 4 skill. Oscar. Oppdagelsen ble gjort kjent i dagspressen 20. mars og samme dag var det også aktueltpost i Kringkastingen etter 18.30 nyhetene.

Den skyldige, en samler i Bodø ble anmeldt til Bodø Politikammer i brev av 11. mars. Som anmeldere sto Norsk Filatelistforbund, Poststyret ved Postmuseets styrer, byråsjef E. Tommelstad og undertegnede. Saken ble behandlet av politifullmektig Groth, som viste seg å være medlem av Bodø Filatelistklubb, hvor også den skyldige var medlem. Saken kom derfor fra første øyeblikk i gode hender hos politiet og allerede 17. mars hadde politiet fått ransakingsordre og gikk da straks til aksjon, og da den skyldige under husundersøkelsen ble konfrontert med de falske stempler gikk han ganske snart til full tilståelse. Saken kommer opp i Bodø Forhørsrett over påske.

Det viser seg at forfalskningene er fremstilt ved hjelp av de stempelillustrasjoner som finnes på side 62 i Håndbok over Norges Frimerker, bind I. I skrivende stund kjennes følgende stempelavtrykk forfalsket:

1. Nummerstempel 52 forandret til nummerstempel 25.
2. Flekkefjord 13/4—1859, dato endret til 18/4 1859.
3. Dampskibet Bergen 1/6—1857, dato endret til 11/8—1857.
4. Constitutionen 3/7—1855, endret til 3/1—1865.
5. Jupiter 20/4—1863, endret antakelig til 10/11 1863.
6. Åttekantet Dampskibet Nordcap.
7. Prinds Carl med krone.
8. Åttekantet Christiania (7/1—1855).

Disse avtrykk kjennes foreløpig på følgende merker:

Norge nr. 1: Dampskibet Bergen, Prinds Carl, åttekantet Christiania. I et par tilfeller er merkene også rist-stemplet, men dette er ekte stempler.

4 skill. Oscar, halvert på brevstykke avstemplet nr. 25. Ditto med uleselig nummer sammen med Flekkefjord-stempel, Dampskibet Nordcap på blekk-krysset merke.

8 skill. Oscar, Dampskibet Nordcap.

4 skill. 4, Prinds Carl på blekk-kryssete merker

24 skill. 1863, enkeltmerke på brevstykke stemplet Consititutionen.

4-blokk stemplet Constitutionen, 4-blokk stemplet Jupiter samt 4-blokk stemplet nummerstempel 25.

Vi gjengir illustrasjon av de falskstemplede merker som undertegnede kjøpte.

Politiet har beslaglagt samtlige klisjeer. Disse viser seg å være fremstillet i plast ved hjelp av fotostat av Håndbokens side 62, og da illustrasjonene i Håndboken i mange tilfeller er i nøyaktig samme størrelse som de ekte stempler viser det seg hvor uhyre farlig det er å gjengi slike ting i nøyaktig størrelse i den filatelistiske presse. Da prefilatelikatalogen ble laget var det fra enkelte hold reist meget sterk kritikk over at stemplene ikke var gjengitt i naturlig størrelse.

Politiet beslagla også et antall falsk-stemplete frimerker, men det har ikke lykkes ennå, på tross av anmodninger, å få rede på hvilke stempler som var benyttet på disse. Ei heller har det vært mulig å få vite fra politiet i Bodø hvor vidt andre stempelavtrykk enn de nevnte har vært brukt til forfalskninger.

Den skyldige forsøkte sommeren 1964 å omsette en del av sine «produkter» til Frimärkshuset AB, Stockholm. Frimärkshuset innhentet uttalelse fra Arnstein Berntsen da man fattet mistanke, og da mistanken ble bekreftet ble de falskstemplete merker returnert til «produsenten» uten at noe videre ble gjort med saken på det tidspunkt. I nov. måned 64 hadde auksjonsfirmaet Georg Bühler, Berlin en stemplet 4-blokk av 24 skill. 1863 på sin 138 auksjon. Undertegnede bød på denne og fikk tilslaget. Men da stemplet etter

nøyere undersøkelse viste seg å være falsk, ble objektet returnert med melding om dette. I begynnelsen av desember fikk undertegnede tilbud fra vedkommende Bodø-samler på en del skipsstempler som også etter nærmere undersøkelse viste seg å være falske. I begynnelsen av januar i år fikk undertegnede fra en samlervenn i England oversendt et halvert 4 skill. Oscar på brevstykke, stemplet med nummer-stempel 25 som viste seg å være et hel-falsifikat. Dette falsifikat er også illustret i Horten-klubbens «Frimerke-Kontakt» nr. 2 1964 hvor redaktøren påviser at papiret i brevstykket ikke stemmer med brukstiden for 4 skill. Oscar, men uten å nevne noe om det falske stempel.

Et par dager etter returnering av den falske halvering, hadde undertegnede brev fra den tyske Norges-ekspert Franz Biesecke, som underrettet om at han hadde hatt forelagt seg falsk-stemplet 4-blokk 24 skill. 1863 med stemplet Constitutionen 3/1—1865. Dette viste seg senere å være sendt Georg Bühler for auksjonssalg, men ble altså stoppet før det kom så langt.

Under undersøkelsene hadde undertegnede vært i kontakt med Arnstein Berntsen som var gjort oppmerksom på at falske skipsstempler var i sirkulasjon. I midten av februar fikk Berntsen oversendt fra direktør Lundström i Frimärkshuset AB, katalog fra Heinrich Salomons 88. auksjon, 27. februar, hvor øyensynlig en del falske skipsstempler var illustrert. Katalogen fikk undertegnede oversendt med spørsmål om disse forfalskninger kunne ha noen sammenheng med de undertegnede hadde konstatert. Salomon og direktør Lundström ble øyeblikkelig tilskrevet og underrettet om at stemplene var falske. Men i førse omgang mente Salomon at han ikke kunne trekke objektene tilbake fra sin auksjon. Samtidig innløp svar fra direktør Lundström som oversendte fotostat av korrespondanse han hadde hatt med Bodø-mannen. Noen dager etter kom det svar fra den engelske samler Malcolm Walker at han gjennom det auskjonsfirma hvor han hadde fått den halverte 4 skill. hadde fått rede på innsenderens navn. Georg Bühler bekreftet på forespørsel at innsenderen var den mistenkte, og da Salomon ble underrettet om at disse merker høyst sannsynlig skrev seg fra Bodø-mannen, bekreftet han dette og trakk øyeblikkelig objektene tilbake fra auksjonen. Samtidig gjorde han oppmerksom på at han på en tidligere auksjon hadde solgt et halvert 4 skill. Oscar fra samme kilde, og at han ville sørge for å få dette returnert. Såvel det engelske som de to tyske auksjonfirma fikk så beskjed om å sende de falskstemplete merker direkte til Bodø Politikammer og samtidig gjøre eventuelle erstatningskrav gjeldende.

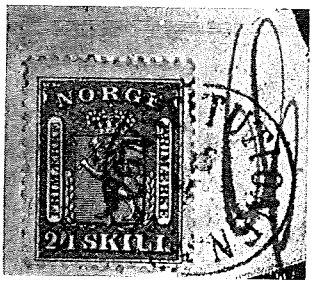

De merker som undertegnede kjøpte og byttet fra Bodø-mannen erstattet denne fullt da han ble underrettet om at stemplene var falske. Han hadde påberopt seg at disse skrev seg fra hans bestefars samling. Det han imidlertid ikke visste var at samtlige illustrasjoner i Håndboken er laget fra tegninger av stemplene og ikke etter originale stempelavtrykk. Og i særdeleshet da det 8-kantete Christiania-stempel hvor årstallet 55 er tegnet av Arnstein Berntsen for Håndboken, og ikke tidligere vært offentliggjort som tilfellet er med de andre stempel-illustrasjoner.

Saken må fra et filatelistisk synspunkt ansees som avsluttet. Melding vil etter dommen er falt bli sendt til FIP's falskneri-kommisjon og den filatelistiske presse ute i verden vil bli underrettet. Fra politiet har vi fått vite at mannen også har vært i forbindelse med andre tyske firma samt flere firma i Danmark og Sverige. Men i følge hans forklaring dreier det seg her kun om ekte stempler på ekte merker. Undertegnede skal imidlertid møte i retten som sakkyndig og håper da å få bragt på det rene disse forhold. Politiet har nemlig også beslaglagt mannens korrespondanse.

Saken kunne ikke vært bragt til en så hurtig og vellykket avslutning uten de nevnte enkeltpersoner og firmaers velvillige imøtekommenhet.

Advarsel !

Etterat ovenstående redegjørelse var skrevet har jeg fått underretning om at stempelsvindleren også har «kjøpt» frimerker fra ikke-samlere uten å sende oppgjør for disse.

I det NFT går i trykken har jeg fått brev fra en samler som nesten hadde anskaffet noen av de falskstemplede skillingsmerker. Stempelsvindleren, H. Myrdahl, Boks 13, Bodø hadde i sitt tilbud oppgitt at jeg hadde sett på objektene og verdsatt disse.

Det er selvfølgelig smigrende at mitt navn skulle ha så stor verdi — men jeg må på det bestemteste fraskrive meg ethvert ansvar i så måte. Samtlige objekter jeg har fått fra svindleren er fortsatt i min besittelse — og jeg har følgelig aldri sett på andre objekter fra ham og ei heller verdsatt disse.

Bodø Politikammer er underrettet om disse forhold, og anmodet om å ta dette med i anklagen mot stempelsvindleren.

F. C. Moldenhauer jr.

Finska Postverkets frimärkspolitik

Av Generaldirektör Oiva Saloila

Enligt gällande bestämmelser besluter post- och telegrafstyrelsen om utgivning av frimärken i Finland. Förordningen angående post- och telegrafverket stadgar nämlingen att det kommer på post- och telegrafstyrelsen att besluta om emission av frankotecken och att fastställa valörer, färger och upplagornas storlek, efter det statsrådet på framställning av post- och telegrafstyrelsen fastlagit märkets allmänna gestaltning. Frågor som rör frimärken hör till verksamhetsområdet för post- och telegrafstyrelsens ekonomiavdeling.

Men detta har varit sakförhållandet först sedan 1943. Dessförinnan hade post- och telegrafstyrelsen endast befogenhet att fastställa frankotecknens valörer och färger; om själva utgivningen bestämde statsrådet, som behandlade frågan efter beredning vid ministeriet för kommunikationerna och allmänna arbeten.

Det nuvarande praktiska förfaringssättet är att post- och telegrafstyrelsen först besluter att ge ut ett viss frimärke eller en frimärksserie. I allmänhet besluter poststyrelsen också samtidigt vilken dag märket skall släppas ut och preliminärt vilket frankeringsvärde det skall få. Frågor som berör frimärksutgivning behandlas dock inte kolegialt, dvs. i session, utan avgörandet fattas av generaldirektören efter föredragning av direktören för ekonomiavdelingen. Därefter, och när skissen till frimärket blivit färdigt, förelägger post- och telegrafstyrelsen frimärkets allmänna gestaltning att behandlas av statsrådet. Sedan statsrådet — efter föredragning av kommunikationsministeriet — sanktionerat bilden, fastslår post- och telegrafstyrelsen officiellt upplagans storlek, märkets färg och slutgiltigt dess nominella värde.

Det nuvarande systemet och förfarandet måste anses vara smidigt. Kärnpunkten i frågan är, enligt min åsikt: skall ett frimärke ges ut eller inte. Och detta avgör post- och telegrafstyrelsen, inte landets regering. Enligt lagstiftningens principer kan statsrådet inte heller påbjuda post- och telegrafstyrelsen att ge ut något frimärke eller tvärtom motsätta sig en utgivning.

Post- och telegrafstyrelsens medverkande organ i frimärksfrågor.

I Finland bistås intet post- och telegrafstyrelsen i frimärksfrågor av sådana instanser som programråd och konstråd. För att erstätta dessa organ tilsatte styrelsen 1957 en kommitté som består av två representanter för post- och telegrafstyrelsen och två för Finlands Filatelistförbund. Kommittén har i uppdrag att behandla principiella frågor som rör frimärken och emissioner samt att göra framställan därom till post- och telegrafstyrelsen. Till kommitténs uppgifter hör bl. a. att göra upp ett förslag till de principer enligt vilka finska frimärken borde ges ut, liksom också till ett utgivningsprogram på lång sikt. Denna kommitté motsvarar alltså närmast det programråd som svenska Generalpoststyrelsen har till sitt förfogande. Men den har också att komma med utlåtanden i fråga om planerade frimärkens bildmotiv och färger. Kommittén har avgett olika betänkanden i specialfrågor, men den har ännu inte slutgiltigt färdigställt sina två ovannämnda stora arbeten, som närmast ansluter sig till frimärkspolitiken.

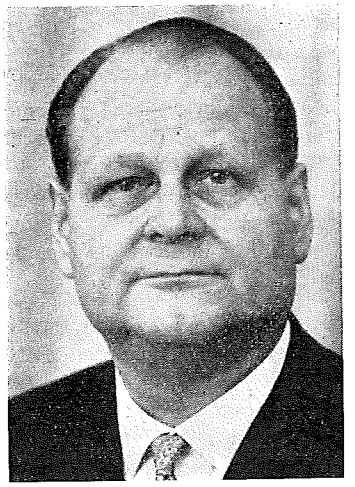

Oiva Saloila

Frimärkenas indelning i grupper samt antalet emissioner per år.

De frimärken som ges ut i Finland fördelas vanligen på tre olika grupper:

1) Bruksseriens frimärken. För dessa märken är motivet bestående och ändras sällan. Upplagan för bruksmärken är inte begränsad; dessa märken trycks fortlöpande allt efter behovet.

2) Special-, jubileums- och minnesfrimärken. Upplagan är begränsad och på förhand fastlagen.

3) Specialfrimärken med tilläggsavgift. Upplagan är begränsad och på förhand fastlagen.

Postförvaltningarna ser i allmännhet til att frimärken inte kommer ut i skäligt stort antal per år. Frimärket är ju ett kvitto på erlagd postavgift, och ser man frågan från den synpunkten

kunde antalet frimärken reduceras til att omfatta de frimärkssorter och valörer som behövs för att betala postavgifterna. Men i så inskränkt bemärkelse uppfattas frimärksutgivningen inte längre i något land. En tradition har ju dessutom uppstått att med ett frimärke fira något evenemang eller hedra någon prominent person eller att av någon annan motsvarande orsak ge ut ett nye frimärke.

Frågan hur tätt nya frimärken skall ges ut i land, avgörs ofta av rent praktiska skäl. I realiteten varierar möjligheterna att planera och ge ut nya frimärken oerhört från land till land. I Finland skulle de praktiska förutsättningarna tillåta att trycka och ge ut ett obetydeligt større antal frimärken än vad hittils skett. Trots detta är antalet nyemisioner i Finland begränsat till tämligen ringa. Åren 1940— 1954 släpptes, med några få undantag, 7—11 olika specialfrimärken ut årligen. Av dessa kom 4—7 per år i våra två serier med tilläggsavgifter — varom mera nedan — varför man kan konstatera att specialmärken gavs ut rätt sparsamt. Efter 1955 har antalet stigit i någon mån, till 9—16 specialfrimärken för vart år. Men även här måste man hålla i minnet att i de båda annuella välgörenhetsserierna utkom til 1958 sammanlagt 6 frimärken per år och därefter alternativt endast den ena av serierna med 3 frimärken per år, vilka är medräknade i totalantalet.

En blick på mängden nya frimärken per år visar att Finland visserligen ger ut flera frimärken än de övriga nordiska länderna, men också att numerären ändå är relativt begränsad. Detta innebär å andra sidan, att de fordringar som måste uppfyllas för att ett nytt frimärke skall kunna ges ut är stränga och högtställda.

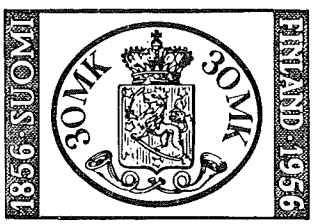

En seire — eller ett enda märke

När specialfrimärken planeras inställer sig frågan: skall man ge ut en serie eller bara ett enda märke? De principer man i detta avseende följer i Finland, kan resumeras så:

— Oftast uppmärksammas någon händelse med bara ett frimärke.

— Endast med anledning av stora och märkliga tilldragelser ges en hel serie ut.

— Om en serie kommer ifråga, får märkena i serien vanligen olika bildmotiv. Endast i undantagsfall har serier getts ut där märkena haft samma bildmotiv men skiljt sig från varandra i valör och färg.

— S.k. personmärken kommer i allmänhet inte i en serie, utan personen ifråga hedras med bara ett märke.

Finland har under sin självständighetstid gett ut sammanlagt 31 serier av specialfrimärken. I denne siffra ingår inte bruksseriens märken och inte heller de regelbundet utkommande serierna med tilläggsavgifter. Av dessa 31 serier har 19 varit serier på två märken, och 7 serier har varit på tre märken. Resten av serierna kan räknas till undantagen genom att de omfattat flera märken, ända upp til sex stycken. Av sådana serier där alla märken haft samma bildmotiv har det kommit ut åtta. Til dessa senare hör t. ex. Norden- och Europaserierna samt flyktingårets frimärksserie, vilka egentligen inte kan räknas til rent finska frimärksserier.

Som exempel på tilldragleser som det ansetts motiverat att ihågkomma med en frimärksserie, kan nämnas postverkets, telegrafverkets och statsjärnvägarnas jubileumsår. Andra statsliga verks jubileer har däremot hedrats med bara ett märke. Våra stora och våra äldsta städers grundläggingsår har likaså firats med frimärksserier, medan andre städer oftast fått nöja sig med ett märke. Stora internationella kongresser som hållits i Finland kan ha gett anledning till en frimärksserie, likså något viktigt historiskt eller kulturhistoriskt datum, eller något sportevenemang.

Vad beträffar frimärkenas nominella värden i en serie, är det inte brukligt att ge ett frimärke någon speciellt hög valör. Ett märke i en serie brukar i allmänhet svara mot avgiften för ett inhemskt brev av lägsta viktsatsen och det eller de andra huvudsakligast avgiften för trycksaker av första viktsatsen, brevportoet för utrikes brev av första viktsatsen och portot för postkort i inrikes trafik.

Tryckning av frimärken.

Finska post- och telegrafstyrelsen äger inte något eget boktryvkeri eller frimärkstryckeri. Landets frimärken trycks hos Finlands Banks Sedeltryckeri, liksom också sedlarna och andra värdetecken såsom stämpel- och skattemärken. Sedeltryckeriets maskinpark är därför rätt stor och modern. De tekniska betingelserna för frimärkstryckningen är således märkbart bättre än om post- och telegrafstyrelsen hade ett eget tryckeri. Samarbetet med Sedeltryckeriet har alltid varit synnerligen gott.

Numera trycks frimärkena med en rotationspress av märket Wifag på färdiggummerat papper i rulle. Denne press är också utrustad med en typografienhet som tillåter anspråklöst tryck i avvikande färg, t. ex. ett rött kors på ett frimärke i en färg. Till pressen hör också en elektronstyrd stark perforeringsanordning samt en numreringsanordning för kontroll av värdepapper. Innan denna maskin togs i bruk, trycktes landets frimärken med svensktillverkade Köping-pressar, som använts sedan början av 1920-talet. Jämsides med den nuvarande pressen trycktes ända till slutet av 1950-talet flertalet specialmärken med dessa tidigare pressar i traditionellt koppartryck, emedan denna teknik tack vare det fuktade papperet och det goda färgavdraget gav ett högklasigt och valörrikt tryck. Denna metod innebar att frimärksarken gummerads först efter tryckningen.

Papperet levereras av Tervakoski pappersbruk, ett enkom för frimärken tillverkat specialpapper.

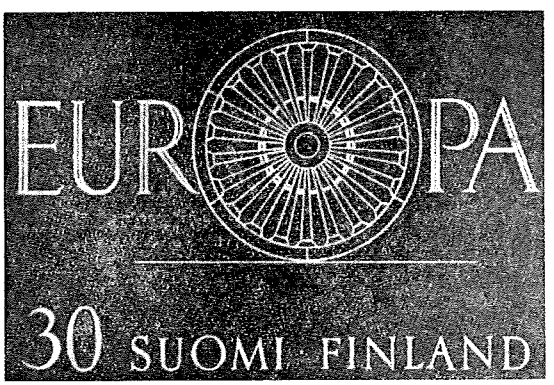

Ny flerfärgstryckpress 1965.

De finska frimärkena har alltså framställts i enfärgat gravyrtryck. Under de senaste åren har några enstakla märken, som fordrat mer än en färg, tryckts i offset. Den gamla traditionen med gravyrtryck är orsaken till att man, när tryckningen i flera färger förverkligas, vill bibehålla denne tryckningsprovedur. Sedeltryckeriet kommer därför hösten 1964 att utrustas med en av STIF (Société Technique d'Impressions Fiduciaires, Paris) tillverkad sexfärgspress som trycker frimärken i gravyrtryck. Denna press arbetar med två stycken trefärgsenheter, så att den ena (gravyrtryckenheten) på vanligt sätt trycker direkt från tryckplåten på papperet, medan den andre enheten (offsetgravyrtryckenheten) trycker från tryckplåten på en gummiduk, som överför bilden till papparet. Denna offset-gravyrtryck-enhet är en innovation som i detta nu endast används av ett fåtal frimärkstryckare.

(Slik som våre Folkehøgskole-merker *Red).*

Tecknare och gravörer.

Finlands Banks Sedeltryckeris andel i frimärkstillverkningen inskränker sig inte bara till tryckningen. Konstnärerna som tecknar märkena är i Sedeltryckeriets tjänst, liksom också gravörerna. Post- och telegrafstyrelsen har inte anställt några konstnärer med uppgift att teckna frimärken. Och på några få undantag när, brukar inte heller tävlingar utlysas konstnärerna emellan för att få fram frimärken. Att teckna frimärken är, enligt rådande mening i Finland, ett specialområde som kräver specialisering av konstnärerna.

Finlands Grand Frimerkelady, fru Hammarsten-Jansson.

Den mest kända av Finlands frimärkstecknare är Signe Hammarsten-Jansson. De fleste av våra märken är av hennes hand. Konstnär Hammarsten-Jansson, som 1962 fyllde 80 år, avgick med pension från Sedeltryckeriet 1954, men har också därefter tecknat många frimärken; våra tilläggsbelagda frimärken från de senaste åren bär fortfarande hennes signum. Sammanlagt har hon tecknat 186 finska frimärken, med början från lejontypserien av år 1930. Också det frimärke —

flygplan över vinterlandskap — som efter omröstning bland allmänheten i Göteborg 1961 korades till Nordens vackraste frimärke, är tecknat av konstnär Hammarsten-Jansson.

Konstnär Aarne Karjalainen, förman under många år för Sedeltryckeriets konstnärer har också tecknat ett jämförelsevis stort antal frimärken. Nuförtiden tecknas märkena av Olavi Vepsäläinen och Pentti Rahikainen. Den sistnämnda vann den första tävling som utlystes om ett EUROPA-CEPT frimärke och de EUROPA-märken som kom ut 1960 är således tcknade efter hans skiss.

Ett lyckat frimärke är också till stor del beroende av gravörens arbete. Tidigare, ända fram till 1936, graverades de finska märkena i Tyskland. Men det året graverade P. Laurén, vid Finlands Banks Sedeltryckeri, våra första i hem-

Pentti Rahikainen granskar frimärkena efter sitt segrande förslag i tävlingen för CEPT-frimärken 1960.

landet graverade frimärken. Nu utförs arbetet av grvörerna Reijo Achrén, Birger Ekholm och Rönnberg. Sedeltryckeriet har också graverat frimärken för de danska och svenska postförvaltningarna.

Fortsettes neste nr.

Nederlandsk Deltaplanmerke

I anledning J. B.'s innlegg med denne overskrift i nr. 1/65, har vi fra den kjente hollandske samler Jan Dekker fått et kort hvor han gjør oppmerksom på at det nederlandske Deltaprosjekt virkelig har hatt en særutgave. Sommervelgjørenhetsmerkene i 1959 (AFA 730/34) var viet det nederlandske dikearbeid. Vi hadde håpet at vi hadde klisjeer i arkivet, det hadde vi ikke, så vi må nøye oss med å henvise våre lesere til AFA-katalogen.

Og tankene fare så vide...

Kommentar til Eg. Harris notat i februarnuumeret d. å.

Ja, hvorfor ikke forsøke å få i gang en kartlegging av alle samlere i landet. Det kan komme mye fram ved dette, da en må gå ut fra at det er mange samlere rundt omkring i landet som ikke er tilmeldt noen (norsk) klubb, men så å si samler på egen hånd. Kanskje en kan oppdage helt nye ting, både filatelistiske, og på andre måter, få disse mer interesserte i tidsskriftet, og kanskje få nye og flere medarbeidere til tidsskriftet, og dermed mere stoff.

Det sitter sikkert mange samlere som har gode og inngående kunnskaper om forskjellige samlerområder og beslektede emner, kunnskaper som er samlet gjennom mange års studium og interesse, og som kan være av interesse for andre samlere.

En må vel gå ut fra at de fleste av disse ikke vil være uvillig til å meddele sin viten videre, og dermed berike norsk filateli.

Men hvorfor ikke gå et skritt videre, og gjøre tidsskriftet og forbundet til det virkelig samlende midtpunkt og forum i norsk filateli. Få til et landsomfattende forbund hvor alle samlere kan bli med, enten de står tilsluttet en lokal klubb, eller en enesamler på sin boplass.

Da først kan vi vente å komme noen vei innen filatelien, i hvert fall er sjangsene større når alle disponible krefter i landet er med.

Tidsskriftet må selvsagt være det samlende midtpunkt, og bringe stoff og ideer fra og til den enkelte samler.

Etter hva jeg ser er opplaget på tidsskriftet bare 2350 eksemplarer, men det må da finnes mange, mange flere samlere i landet, og dermed er det marked for en utvidelse, både opplagsmessig og på andre måter.

Selvsagt må en få noe mere enn bare en innmelding i et forbund og et abonnement på tidsskriftet. Virksomheten må utbygges videre, en god begynnelse er allerede gjort med førstedagsdagsservicen og frimerkeauksjonene. Bl. a. behøver vi en utvalgsavdeling, og ellers følge opp med nye ideer som kan tjene både samlere og forbund/tidsskrift.

I Sverige har de allerede noe lignende som dette som her er skissert, bl. a. Föreningen Frimärks-Samlaren med Nordisk Filateli, utvalgsavdeling, m. m., og hvorfor kan ikke vi få dette til her også. Det koster nok noe, men noen kroner i tillegg til abonnementsprisen er vel de fleste samlere villig til å yte, når de ser at de får noe igjen for disse kronene.

Dessuten behøver vi ikke å starte med alt dette på en gang, men bygge virksomheten ut etter hvert som forholdene og kassebeholdning tilsier det.

Jeg overlater tanken, som sannsynligvis har vært drøftet tidligere av andre, til de som er med i styrer og utvalg i forbund og tidsskrift. Ikke fordi jeg, og mange med meg, ikke vil «ta et tak» og få dette i gang, men det medfører visse vansker å tilrettelegge og administrere noe landsomfattende fra et lite sted i Finnmark, og det gjelder vel det samme for andre mindre steder utover landet.

Lakselv, den 5. mars 1965.

Arvid Jørgensen.

Ja, tankene fare så vide....

Herr Bergans innlegg i NFT nr. 3/65 (side 47) dekker fullt ut den oppfatning som gjør seg gjeldende hos mange klubbmedlemmer landet rundt hva angår sløyfing av årsmøtet i forbundet 1965 — og styrets egenmektige freidighet når det gjelder lovsaken.

Jeg har ved ulike anledninger pekt på den bakevje som norsk filateli tilsynelatende er kommet i. En dødens stillhet har senket seg over det som skulle «boble» av liv og virkelyst.

La oss ikke skyte på hverandre, men ta oss selv ordentlig i jakke-kraven, — og erkjenne:

at vi bør føle dårlig samvittighet, og at vi har gjort skam på vår nasjonale filatelistiske «status» — når

Håndboken Norges Frimerker må «tigge» Storebror på den annen siden av Kjølen om pengestøtte for å få realisert bokutgaven. Håndboken må belaste en dansk «nordmann» i Danmark forfatterskapet til et ganske omfattende avsnitt innenfor den nyere emisjonsepoke —

Vi som kan peke på slike forgjengere som dr. Justus Anderssen, Henrik Dethloff, P. A. Mossin, Stian Sanness, Johs. Jellestad, G. Caspersen o. fl.

Jeg kan ikke få det til annet enn at vi må føle en flau smak i munnen over den måte vi har «forvaltet» denne arv på.

Disse fakta må slå tilbake på vårt forbunds «tornerose-søvn», slik som den i alle fall praktiseres. Forbundet — ja, *hvem er det i dag?* Hvor er klubbene? hvor er reaksjonen? Nei — la det bli forbundsmøte, ut på høsten (?) — det må da være saker i fleng å snakke om — nye tiltak å drøfte, som kan være av positiv nytte for hele vår organisatoriske stilling.

Jeg vil i samme åndedrag få lov til å peke på en sak som er berørt i intervjuet med advokat Wiegand Hansen: et Nordisk spesialtidsskrift, et virkelig filatelistisk fagblad.

Ved visse anledninger har jeg overfor den ærede redaksjon pekt på tanken om å stable på benene et særavsnitt «Norsk frimerkearkiv» — trykke dette på farvet papir (gult?), felle det inn som 8 midtsider i NFT. Dette arkiv skal så bringe utelukkende spesialstoff av høy verdi om Norges frimerker — norsk postalhistorie m. m. Redaksjonen finner sikkert betengeligheter, bl. a. i manglende stoff — og har for så vidt også god grunn til det. Men det er dette med stoffmanglen som bør falle på forbundets kappe. Støtte til yngre krefter, som skal aktiviseres og som skal tilskyndes å interessere seg for nyere norske emisjoner — det er meget interessant stoff å hente (jfr. advokat W. H. peker på våre stål-trykksmerker).

Eg Harris.

Det er lett å bli lurt

Det kan være flere som er kommet over Norgeskat. nr. 38 (10 øre jan. 83) stemplet TRONDHJEM 3.1.83. Her, har de tenkt har vi en tidlig avstempling

Dessverre de tar feil. Saken er at postfunksjonærene i Trondhjem hadde glemt å stille om årstallet. Så sent som den 3. januar 1884. hadde stemplet årstallet 1883. Hvilken dato stemplet ble omstilt, har jeg dessverre intet bevis for.

Undertegnede er i besittelse av et brev som beviser ovenstående påstand. Brevet er stemplet MOSVIGEN 1/1—1884. Det har passert Trondhjem 3.1.84. (Stemplet viser altså 83). At det ikke er Mosvigen som har feil innstilt stempel beviser 3. stpl. Det er NAMSOS 4.1.84:

De tre stempler er alle av forskjellig type. MOSVIGEN er enringstempel (forøvrig sjeldent), TRONDHJEM er av schweizertype og NAMSOS er stpl. med tverrbjelker.

Trondhjemsstemplet er også skadet, idet J ser ut som en skråstilt I. Om skaden senere er utbedret vites ikke, men det er tvilsomt. Så seint som 25. II. 89 var skaden der i alle fall. Vedl. avtrykk som beviser dette.

Jens Sviggum.

Norske merker under hammeren

K foran prisen — katalogverdi, som oftest Stanley Gibbons (£), Michel (DM), Yvert (F).

E foran prisen — auksjonarius' prisantydning (veiledende).

A foran prisen — utropspris. (Vesentlig på tyske auksjoner).

Arnold Ebel, Frankfurt am Main.

23.—26. mars, Norge nr. 1, 13 strek rist, EDM 600.—, Cracked Plate, smale marger, EDM 250.—, par med blå rist, EDM 700.—, N.K. 7, loddrett sekstrip, prima EDM 1600.—, N.K. 44, postfr. EDM 200.—, foruten et 20 tall andre norske objekter.

Heinrich Köhler, Wiesbaden.

8.—9. april, N.K. 1, vakker D 34, ingen pris angitt, N.K. 1 med papirfold, ingen pris angitt, Cracked plate, auksjonarius beskriver Cracked plate og henviser til illustrasjon som viser et høyst ordinært Norge nr. 1 altså *ikke* Cracked plate.

Lange & Fialkowski, Wiesbaden,

26.—30. april, i alt 40 lots med Norge, hvorav vi nevner: N.K. 1 nummerstpl. 51, ADM 95.—, N.K. 1 på brev stpl. Levanger 1/7—56, ADM 350.—, N.K. 4, 5 eksemplarer med utsøkt vakre stempler, ADM 25.—, N.K. 7 postfr. ADM 160,—, N.K. 7, brukt, ADM 110.—, N.K: 11 og 19 på brev, ADM 300.—, N.K. 44, brukt prima, ADM 125.—.

Piratmerker fra Bhutan

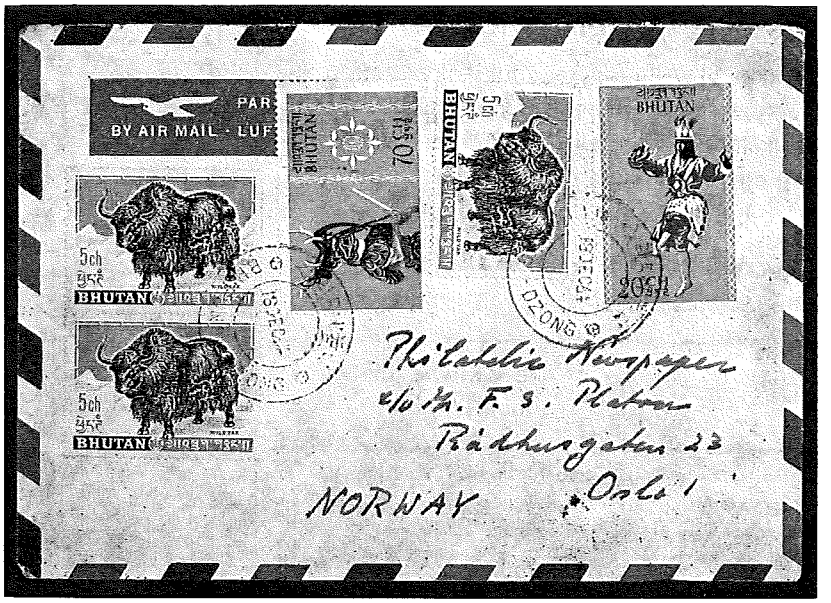

I NFT nr. 9/64 hadde Jarle Brosveet et innlegg med ovenstående tittel. En venn av herr Frithjof S. Platou i Oslo, sveitseren Fritz von Schulthess, har vært flere ganger i Bhutan og han sendte et brev til redaksjonen fra Paro i Bhutan den 16. desember. Brevet er stemplet Rimpunk Dzong 18.12.64 og kom til redaksjonen via herr Platou den 8. februar. Vi har laget klisjé av konvolutten og gjengir denne nedenfor.

Bhutan er ikke medlem av UPU, men alminnelige, ikke rekommanderte brev med bhutanesiske frimerker blir godkjent og behandlet uten straffeporto av UPU medlemslandene. — Herr von Schulthess mener at det er mulig at en del av de merker som utgis av Bhutan Trust, Bahamas kan kjøpes på Phuntsoling, postkontoret i Bhutan, men det er temmelig opplagt at en del av disse merker aldri har vært i bruk i Bhutan. Mesteparten av befolkningen kan hverken skrive eller lese, de eneste som kan skrive er lamaene i klostrene, og de skriver praktisk talt ikke brev, så nye frimerkeutgaver hver annen måned er det neppe behov for.

En presidents ord

Presidenten i et stort demokrati som vårt, og redaktørene for store aviser slike som deres, har et felles ansvar overfor nasjonen: plikten til å la folket få vite sannheten, til å si den uten forbehold, og gi den med perspektiv.

President Kennedys tale til pressen etter den mislykte landgangsoperasjon i Bay of Pigs på Cuba.

Krigsinvalidemerkene

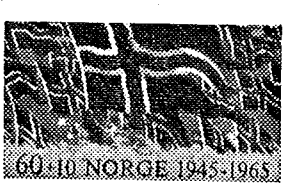

De nye frimerkene blir trykt i dyptrykk hos Emil Moestue A/S, Oslo på papir fra Alvøens Papirfabrikk A/S, Bergen og kommer i dobbelt frimerkestørrelse, 37 x 21 mm. Det symbolske motivet med en brutt lenke og fredsdue er tegnet av Haakon Bjørklid, og 60 øres merket med norske flagg av Fredrik Matheson. Fargene blir henholdsvis grønn/svart og rød/blå.

Åpent brev til postverket

Hvilket grunnlag er det for å gi ut Europamerker i år også? Er det fordi en nordisk kunstner er opphavsmann til årets merke (islendingen Hørdur Karlsson)? I tilfelle er det en meget «tynn unnskyldning», og jeg vil påstå at de fleste norske samlere gledelig vil vente til neste gang en nordmann er tegner av Europamerkene, eller til Cept's 25-årsjubiléum.

Jeg leste i marsnummeret av NFT at alle bruksmerker skal utgis med tosidig tagging. Etter min mening er dette, Europamerkene og de ulykksalige Lykkebrevene lite flatterende for den norske frimerkeutgivelsespolitikk. Hva mener Postverket?

Skal der utgis frimerker i anledning VM på ski i 1966? Hvis ikke, hvilken unnskyldning har Postverket for å la være? Som kjent gav Finnland (3 verdier 1938) og Sverige (2 verdier 1954) ut merker i samme anledning.

Når kommer egentlig kroneverdiene i den nye bruksserien? Blir der anledning til førstedagsstempling?

Kan ikke avbildning og opplysninger om nye norske frimerker bli sendt ut minst en måned før utgivelsesdagen? Når danske samlere gjennom «Politiken» må be om utsettelse på fristen for innlevering av brev for FD-stempling fordi de fikk opplysning om IUT-merkene etter fristens utløp, da er det flaut.

Håper at rette vedkommende i Postverket tar seg tid til å svare på disse spørsmålene.

Jan A. Gjerde.

Enestående spesialsamling 21 mm.

stykkes ut. Alle merker i luksuskvalitet og alle nummer er til stede i stort antall. Arkrekonstruksjoner, platefeil, og en del vannmerkestillinger. Kun stemplede merker.

Send Deres mankoliste til

F. C. Moldenhauer jr., Postboks 65, Minde pr. Bergen.

Det er VIKING De skal ha til Deres album!

Finske samlere ønsker bytteforbindelse med norske. En annonse i tidsskriftet «Postimerkki» koster kr. 7,— i ustemplede frimerker. Prøvenr. mot 50 øre i frimerker.

Postimerkki, Hangö — Finnland.

De vakre **postsparebankstemplene** blir i år nesten 20 i tallet. For 10,— kr. får De dem tilsendt fortløpende. Nær mere opplysninger fås ved å skrive til

Jarle Brosveet, Postboks 44, Røa, Oslo 7.

Har De noen merker fra Belgisk Congo og Republikken Congo, som De vil bytte?

Harald Manum, Fagernes 15, BERGEN.

Gratis tilsendes Dem kursus i vask af frimærker imod svarporto eller filatelistisk frankering. Skriv til

Kemipol Agency, Box 511, København N.

Send 50—100 prima jubiléumsmerker fra Deres land mot det samme Finnland AFA 1965.

Raimo Kuuttila, Kauhajoki AS Osk, FINNLAND.

IRAN: H. M. Kong Olavs besøk 1965.
Ust. sett (2) 1,75 (10 for 15,—).
Flott FDC 4,50 (5 for 20,—) + porto.

Rune Karlsen, Box 33, Nøtterøy.

Søker bytte mot merker fra Vest-Tyskland og Berlin. Basis Michel eller Zumstein. Også enkeltmerkebytte av jubiléumsmerker.

K. Schumann, 6714 Weisenheim/Sand, Womserstr. 12 a, Vest-Tyskland.

For Skandinaviske jubiléumsmerker etter Deres valg, sender jeg samme verdi jubiléumsmerker Vest-Tyskland etter mitt valg.

Kurt Hofmann, 6 Frankfurt/Main, Merianstrasse 49.

Samler ønsker kjøpe eller bytte til seg Lykkebrevet.

Sune Holmlund, Strängnäs, Sverige.

Førstedagskonvolutt.

4. juni

2 merker til Norges Røde Kors 100 år — 60 og 90 øre.

Pris pr. konvolutt kr. 0.40 eller komplett FDC til oppgitt adresse kr. 2,05 pr. stk. Abonnement noteres for kommende utgaver.

N.F.T.'s FDC-SERVICE, Boks 140, Bergen.
Postgiro nr. 707 63

Nyere finske håndbøker

Finlands Ovalmärken av magister Leo Linder 1956 inneholdende offisielle nytrykk nr. 1/6 + 2/6 Facit 120,— Finnlands frühe Ortstempel av Rolf Gummesson 1964 nkr. 35,—.

Ved bestilling av begge bøkene leveres de fraktfritt fra

Rolf Gummesson Frankoteckensfjänst
Kungsgatan 55, Stockholm

Besøk

Postmuseet

POSTMUSEET OSLO

Åpningstider:

Søndag	kl.	12—15
Tirsdag	»	10—15
Torsdag	»	10—15
Fredag	»	10—15

Brev fra Norge til Finnland kjøpes — såvel prefilatelistiske som med frimerker.

Ing. D. A. Dromberg, Jungfrustigen 7 C 24, Helsingfors.

Et ønske

Prefilateli-katalogen foreligger nå. Dermed er døren åpnet til et postalt område som på det lokale plan har vært et mer eller mindre påaktet samleområde. Forfatterne har all ære av sitt arbeid, som selvsagt ikke vil bli stående uendret i årene som kommer.

«Å smi mens jernet er varmt» heter et ikke ukjent ordtøk. Og ville det ikke nå være en mulighet for å åpne veien for en bedre «vekkelse» her hjemme blant samlerne for temaet postalhistorie.

Vårt første norsk frimerke fikk vi i året 1855. Men postgang hadde det vært før den tid også. Her ligger sikkert meget interessant stoff og bare venter på å bli tatt hånd om. Vi har også annen interessant norsk postal-historie — jeg tenker på postale innslag i nord og syd — i arktiske og antarktiske egne m. v.

Om vi nå samlet den lille skare som sikkert ville tre frem i lyset som «interessenter» i en engere ring — for å lære «av hverandre, omsette materiale, gi hverandre gode råd om opplegg av samlinger, «forske» i den sikkert meget interessante materie m. m.

En slik «ring» måtte bygges enkelt opp, kanskje med en håndskrevet «budstikke» som går fra hånd til hånd (pr. post) — ingen komplisert organisasjon, men et lite organisasjons-team som stikker ut kursen. Selvsagt en enkel medlemskontingent og noen få forpliktende ring-regler (statutter).

Jeg tør ikke nevne navn i denne forbindelse, men noen er det som selvfølgelig utpeker seg selv som grunnleggere av en slik ring. Hvorvidt disse vil ofre litt tid på denne sak vet jeg ikke. Men at en tanke som her nevnt vil vinne tilslutning er jeg helt sikker på.

Undertegnede har aldri beträtt dette samleområde tidligere. Men at jeg vil omfatte det med interesse og selv delta som medlem kan jeg forsikre andre interesserte om allerede i dag. Skal vi prøve å komme igang? Hvem føler kallet til å gå i bresjen for å få til en slik ring?

Jeg er så fri å anmode vår ansvarshavende om å gi en liten påskrift til dette mitt «hjertesukk» — en samlervenn som har meget å gi norsk filateli i dag. Både ved sin allsidighet og kunnskaper innenfor vår hobby — dernest ved det veldige og bredt anlagte materiale han kan ha til disposisjon.

Med samlerhilsen

Eg. Harris.

Biltur „WIPA 65"

I planlagt biltur til WIPA kan to, mulig tre personer få være med. Interesserte bes ta kontakt med

F. C. Moldenhauer jr.

Boks 65, Minde pr. Bergen.

GAMBIA - nok en ny stat

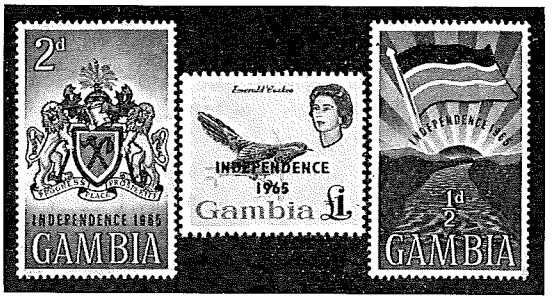

Kl. 00 natt til 18. februar i år fikk Afrika sin 37. selvstendige stat. Det var Gambia, Storbritannias siste koloni i Vest-Afrika, men også en av de koloniene som har vært lengst under fremmed styre. Den ble grunnlagt alt i 1588, i koloniseringens barndom, da alle sjømaktene forsøkte å erobre biter av Afrikas og Amerikas kyster. Først på 1800-tallet begynte man å arbeide seg innover i landet og trekke opp grensene. Da hadde franskmennene alt sikret seg de største (og beste) områdene rundt Gambia-elva, og det engelske Gambia kunne ikke blir mer enn en 400 km lang og smal kile inn i franskmennenes Senegal. Arealet Gambia dekker, er bare 10 400 km², litt større enn Rogaland fylke, og landet er 5 mil bredt på det bredeste, på det smaleste bare halvparten.

En av årsakene til den seine utforskingen av kolonien var det uutholdelige klimaet. Regnskogen og sumpene på begge sider av Gambia-elven gjør landet vanskelig tilgjengelig for europeere. Slike områder kan heller ikke gi noe rikt økonomisk utbytte, så interessen for Gambia var minimal.

Denne manglende interessen i koloniseringens dager skapte store problemer som den lille staten får stri med nå når den river seg løs fra Storbritannia. — Grensene går slik at landet er fattig på naturresurser. Det er et rent jordbruksland, basert på dyrking av ris, mais og jordnøtter. Eksporten er derfor ikke noe å skryte av, og det store underskuddet på handelsbalansen må Gambia ha Storbritannias hjelp til å få dekket. Dette har Storbritannia lovet å gjøre, iallfall inntil 1971.

Siden de samme folkestammene bor både i Senegal og i Gambia, har det vært ført forhandlinger om en sammenslåing av statene. Men en slik ordning er det ikke så lett å få gjennomført i praksis. I rettsvesen, administrasjon, handel og skolestell går det i Gambia på engelsk og etter engelske forbilder, mens i Senegal er det franske språk og de franske forbildene minst like innarbeidet.

Foreløpig må det hele altså gå med engelsk støtte, men selvstendigheten har da landet fått, og dette er ingen liten ting i Afrika i våre dager.

I anledning av selvstendigheten ble det utgitt en særutgave 18. februar. Verdiene er ½, 2 d, 7½ d og 1/6. Samme dag ble også bruksmerkene sendt ut med overtrykk «INDEPENDENCE 1965».

J. Brosveet.

PHILATÈLIQUE

Annual postage stamp auction records
Jahrbuch der Briefmarkenauktionen
Annuaire des ventes aux encheres philateéliques
Annuario delle aste filateliche

er uunnværlig for alle frimerkesamlere. Den inneholder opplysninger om oppnådde priser på vel 1000 klassiske frimerker, solgt på de store frimerkeauksjonene ute i verden i 1963/64. Utsillingene i år i New York, London, Paris, Roma og Wien, ble en stor suksess. Norsk Filatelistisk Tidsskrift: «En gave fra himlen».

Priser: Innbundne nkr. 140,— + event. avgift.
Heftede » 105,— —»—

Medlemmer av frimerkeklubber får 10 % rabatt.

Betalingen kan eventuelt deles i 2 eller 3 remisser.

Skriv eller ring til:

NAFA **P. O. Boks 5083, OSLO 3.**
Tlf.: 46 73 14 (før 12 eller etter 3).

NAFA er GRAPHEION's enerepresentant, eneimportør og hovedforhandler i De nordiske land.

Intakte samlinger & lots

sælges

Vor nyeste prisliste indeholder over 300 tilbud på INTAKTE samlinger, restsamlinger og gode lots.

ALT REALISERES INTAKT SOM KØBT AF OS SELV til vore EGENTLIGE OMKOSTNINGER + en beskjeden avance.

Vore tilbuds salgspriser ligger oftest i prisklassen 50 kr. —3000 kr.

Ofte har vi dog også tilbud i prisklassen 5000 kr. og opefter.

Prislisten omfatter bl. a. ALTID meget materiale fra Skandinavien og Vesteuropa.

Alvorlige samlere, handlere og spekulanter kan få vore månedlige prislister tilsendt (en of Skandinaviens mest efterspurgte prislister).

DE BEDES BEMÆRKE: enkelte mærker og enkelte sæt forhandles IKKE.

SAGA
FRIMÆRKEHANDEL
Bagerstræde 8, København V. Danmark

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

Januar 1965

utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening

til salgs i alle frimerkeforretninger.

Pris kr. 1.50 + porto 30 øre.

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker. Pakker fra alle land.

Albums — Kataloger — Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning,
Universitetsgaten 11 — Oslo —

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

By- og bygdenytt

ARBEIDERNES FILATELISTKLUBB

avholdt sitt årsmøte den 4. februar 1965. Etter foretatt valg i følge lovene, fikk AFK's styre for 1965 denne sammensetning: Formann *Leif Ullern,* viseformann *Gunnar Carlsen,* kasserer *Gunnar Høgdahl,* sekretær *Allan Anonby,* varamenn *G. A. Karlsen* og *Harry Løken.*

BERGENS FILATELIST-KLUB

møte den 1. april under ledelse av formannen Eivind Evensen. Til stede var 38 medlemmer.

Etter vanlig åpning med møteprogram og sommermøteplaner ble ordet gitt til aftenens foredragsholder F. C. Moldenhauer jr. Formannen ønsket først foredragsholderen hjertelig tillykke med den fremragende fliatelistiske bragd han har utført ved at han til tross for andre spesialisters ord for ektheten av falsifikatene ikke ga opp før forfalskeren satt bak lås og slå og måtte tilstå sin brøde.

Moldenhauer jr. redegjorde så for sakens gang fra en sped mistanke til den fulle overbevisning. Han leste det ene brev etter det andre fra den voluminiøse korrespondanse som det har vært om saken både fra inn- og utland. Det er ikke her nødvendig å komme nærmere inn på saken idet bladet bringer en redegjørelse fra Moldenhauer jr.

Foredraget varte godt over en time, men sjelden har det vært så stille under et møte i BFK, men så var det jo den reneste Perry Mason som jonglerte mellom alle kriminalitetens krokveier.

Medlemmene sluttet seg ved langvarig applaus til en takk til foredragsholder for ypperlig arbeid.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

holdt møte nr. 382 8. mars under ledelse av formannen, E. Langerud.

Formannen refererte som vanlig først innkommet post, ønsker om bytteforbindelser og en ansøkning om medlemskap. Ordet ble så gitt til aftenens foredragsholder, lektor Ragnar Bassøe, som talte og demonstrerte USA's frimerker inntil 1895. Foredraget ble ledsaget av farvefoto av frimerkene, og samlingen ble etterpå lagt ut til gjennomsyn og ivrig studert av medlemmene.

Formannen takket for det meget interessante og lærerike foredrag, applaudert av forsamlingen. Også dr. Reinsfelt, som hadde forestått fotograferingen, fikk sin fortjente takk.

22 medlemmer og 1 gjest var til stede på møtet.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 562, holdt 2. mars. Søknad fra Ernst C. Hellsten om å bli medlem. Deretter opplyste M. Berg Thomassen, at Karl Fallang hadde gitt klubben sin samling Franske Kolonier, samt en hel del andre merker. Formannen takket for gaven, og Fallang fikk en hjertelig applaus fra medlemmene.

Filmen «Sol over Polarsirkelen» ble deretter fremvist.

Klubbens 32. ordinære generalforsamling ble holdt i Handelens Hus den 16. februar 1965. 24 medlemmer var møtt frem. Årsberetning, regnskap og styrets budsjettforslag ble godkjent, med en liten tilføyelse til årsberetning, ellers ikke bemerkninger. Overskuddet ble kr. 500,— avsatt til et utstillingsfond i forbindelse med 35-årsjubileet, og kr. 37,24 i ny regning. Valgene ga følgende resultater: Formann *Johnny E. Pedersen,* gjv. 1. sekr. *Thoralf Due Tharaldsen,* ny, 2. sekr. *Bjørgulf Tønnesen,* ny, Revisor *Eivind Wirsching* Gjensittende i styret er: Viseformann *Erling Knutsen,* kasserer *Rangvald Frøysaa.*

Som klubbens salgsleder fungerer Helge Hornes, Postkontoret, Kr.sand S. Og som bibliotekar Arne J. Hansen. Dr.gt. 59 Kr.sand S. Klubbens FDC servise blir ordnet ved Kr. Holte. En serie flyktningemerker ble loddet ut blant de medlemmer som hadde betalt kontingenten. Merket ble vunnet av Hilmar Glattre.

Møte nr. 564 2. mars under ledelse av formannen J. E. Pedersen. Anton Nilsen oversatte en brosjyre fra WIPA. Deretter sirkulerte byttelederens hefter og 5 hefter fra hr. Fallangs gavesamling til klubben. Samlingen blir oppsatt i hefter av hr. Berg Thomassen. 24 medlemmer til stede.

BOKHYLLEN

Editors of philatelic works are requested kindly to send review copies to the following address:
Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensions-Exemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:
Norsk Filatelistisk Tidsskrift,
Redaksjonen,
P. O. Box 49, Minde—Bergen,
(Norway, Norwegen).

Billig's Philatelic Handbook, Volume 30, utgitt av Fritz Billig, Jamaica, New York 11 432, innbundet, lerretsbind, format 16 x 23,5 cm, 201 sider, pris U.S. $ 7.50.

Billig's filatelistiske håndbøker er uhyre populære i U.S.A. Serien begynte i 1942 og har gjennom årene gjengitt avhandlinger om frimerker tatt fra artikkelserier i forskjellige fagtidsskrift. Et av bindene inneholdt bl. a. J. Jellestads beskrivelse av platingen av Norge nr. 1, samt 3, 4 og 8 Skil. Oscar og gjenga også originalklisjeene fra Nordisk 1930 og Collectors Club Philatelist.

Nærværende håndbok er den siste Billig kommer til å utgi sier han i sitt forord. Alt i alt inneholder disse 30 bind rundt omkring 7000 sider, og de tidligste bind i serien kan i dag overhodet ikke skaffes, selvom man er villig til å betale mange ganger den opprinnelige pris.

Bind 30 inneholder bl. a. en beskrivelse av Zemstvo merkene, Tyrkia 1863 og en meget omfattende oversikt over fantasi-merker, merker som er utgitt for å lure samlere.

Såvel papir som trykk og illustrasjoner er av høyeste kvalitet, og den som først har lært å benytte seg av Billig's håndbøker vil savne disse i fremtiden. Vi synes hans dedikasjon i dette siste bind illustrere mannen bak disse håndbøker på en ypperlig måte, den lyder slik: «Dette endelige bind i serien av Billigs filatelistiske håndbøker dedikerer jeg til min hustru, Hedy og mine to døtre, Lisa og Kay, som alltid har klaget over at kjærligheten til mine bøker kommer først og at min familie kommer etterpå».

MOSS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 334, 8. mars. 22 medlemmer og 1 gjest var til stede. Formannen ønsket velkommen til kveldens foredragsholder, postmester Blikra, Moss.

Han refererte innkomne brev og sirkulærer, bl. a. en orientering fra forbundets forretningsfører Grahm om påtenkte «lykkebrev» 1965.

Postmester Blikra fortalte om sine interessante og spennende opplevelser under frigjøringen av Kirkenes og om en utrolig reise fra Oslo til Kirkenes gjennom frontlinjen midt under evakueringen av Nord-Norge vinteren 1944—45.

Møte nr. 335, 29 mars. 25 medlemmer var til stede.

Blant innkomne brev var en redegjørelse fra forbundets forretningsfører Grahm om lykkebrevaksjonen 1965. Spørsmålet ble tatt opp av Moss FK for en tid siden og har vært forelagt Poststyret, som meddeler at postverket ikke kjenner til forslag eller planer om en ny utgivelse av lykkebrev.

Lektor Hermansen viste en rekke førsteklasses lysbilder fra USA og fortalte om steder som er avbildet på USA's frimerker.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB

holdt sitt ordinære årsmøte den 18. februar under ledelse av formannen, Olaf Thvedt. Møte nr. 258.

Av årsberetningen fremgikk at det i 1964 var holdt 13 medlemsmøter. Som nytt medlem i klubben er opptatt Hans Karl Isaksen. *Det hersket på møtet en del skuffelse over at landsmøtet nu skulle utsettes et år, og også dermed den bedring i forbindelsen mellom forbund og klubber som man har håpet de nye lover skulle bidra til.*

Følgende styre ble valgt for 1965: Formann *Øystein Dragland,* Notodden, varaformann *Olaf Thvedt,* kasserer *Ragnar Andersen,* sekretær *Einar Waaden* og bytteleder *Øystein Dragland.*

Etter møtet henga medlemmene seg til bordets gleder og et meget hyggelig samvær etterpå, så hyggelig at klubbens nyeste medlem fant seg beføyet til å spørre — lunt og underfundig — om hvor mange slike årsmøter klubben pleide å ha i året.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr 1559 1. mars under ledelse av formannen, Anders Evensen. Til stede var 79 medlemmer og 7 gjester. Som nye medlemmer ble opptatt Rolf Ryglin og Sverre Stender.

Aftenens foredragsholder var Bjørn Hafslund, som fortalte om Libya — fra romersk ørkenprovins til modrene oljestat». I forbindelse med foredraget ble det vist lysbilder og film. Det ble så arrangert en mindre auksjon, under ledelse av Arne Thune-Larsen, til inntekt for OFK's juniorgruppe. Francke grep så ordet og gratulerte formannen, som fylte 50 år den følgende dag, og forsamlingen sluttet seg til denne hilsenen med en hjertelig hyldest.

Møte nr. 1560 15. mars under ledelse av formannen, Anders Evensen. Til stede var 93 medlemmer og 2 gjester. Som nye medlemmer ble opptatt: Bjarne Sæther, Oslo, Andreas Aagaard, Stjørdal, Bjarne Andreassen, Bekkestua, Eric de Linge, Oslo. I følge statuttene skal det på 2. møte i mars velges tilsynmann for Junioravdelingen, og Arne Thune-Larsen ble valgt med Omar Eliassen som suppleant.

Det vanlige møtet ble foreløpig avsluttet, og man gikk over til Generalforsamlingen. Rådets formann Per Gellein ble valgt som dirigent. Styrets årsberetning ble lest av formannen og godkjent uten kommentarer og vedlagt protokollen.

Regnskap og status og samtidig revisors beretning og rådets uttalelse ble lest av formannen, og styret ble meddelt ansvarsfrihet.

På dagsordenen var det forslag fra styret om fullmakt til å benytte inntil kr. 5000 av Utstillings- og propagandafondet til en utstilling høsten 1966 i forbindelse med klubbens 80-års jubiléum. Formannen kunne her opplyse at det ble tatt sikte på en utstilling i likhet med «Filos 1961», men man kunne ikke regne med noen postal støtte. Det vil derfor være sannsynlig at utstillingen vil gå med underskudd. Denne skulle være nasjonal og åpen for alle norske samlere, også for dem som er utenfor forbundet. Tidspunktet for utstillingen ville trolig bli i september. Forslaget ble vedtatt.

Man gikk så over til valget. Anders Evensen hadde bestemt frasagt seg gjenvalg og *Per Wibe Due* ble valgt til ny formann. Styremedlemmer *Efren Rebolledo, Gunnar Steen* og frk. *Astri Nielsen.*

Av rådet var følgende på valg: Per Gellein, Jorulf Jensen, Dan Thune-Larsen og Arnstein Berntsen. Alle disse ble gjenvalgt for perioden 1956—71. Generalforsamlingen sluttet så med vanlige takksigelser til dirigent, og avgående formann samt godord til den nye.

STAVANGER FILATELIST-KLUBB

Møte nr. 658 ble holdt den 9. mars under ledelse av den nye formannen Jacob Schawland. 16 medlemmer samt 1 gjest var til stede. Formannen refererte først en del innkommet post og hadde deretter et par korte inlegg over emnene «det å samle frimerker» og «hvordan et nytt frimerke blir til».

Viseformannen dr. Hegbom delte ut et sirkulære til besvarelse blant medlemmene for å få kartlagt de enkelte medlemmers samleområde, byttemateriale etc. Dette skulle så samordnes og sendes ut til medlemmenes orientering.

Flere av medlemmene kom inn på klubbens noe anonyme tilværelse. Der kom flere forslag for å prøve å rette på dette, bl. a. Hobby-utstillingen i Bjergsted i april, og der var enstemmig ønske om å få gjort noe i den retning.

Kveldens auksjon innbrakte kr. 12,—.

Det var hyggelig å se at det atter er kommet liv i gamle Stavanger Filatelist-Klub. Det er ikke bare referatet som gleder, men like meget den fantastisk fine medlemsfortegnelsen i lommeformat som er sendt oss. Der er også tatt inn alle opplysninger om klubben, om styret og møtedagene fremover, og ellers lover for byttevirksomhet, bibliotek og auksjoner.

Flott Stavanger Filatelist-Klub.

Red.

Redaksjonen avsluttet 11. april.

TOPPRIS BETALES KONTANT!

Vi søger store velplejede samlinger (også specialsamlinger. ALLE OMRÅDER HAR INTERESSE.

Mindre samlinger, udvalgshefter, indstiksbøger etc. med godt indhold.

Fine enkeltmærker og sæt af god kvalitet.

Handlerlagre, pakkesamstillinger (lagte eller ulagte), dubletpartier etc.

KORT SAGT: ALT KØBES!

VI BETALER VIRKELIG GODE KONTANTPRISER

SAGA

FRIMÆRKEHANDEL

Bagerstræde 8, København V. Danmark

NORGESKATALOGEN

1965

foreligger nå i omarbeidet utgave.

Katalogen er tilsalgs hos frimerkehandlerne og bokhandlerne.

Prisen er kr. 12.—.

OSLO FILATELISTKLUBB

OSLO SENTRUM POSTKONTOR, OSLO 1

selger ubrukte norske frimerker, tjenestemerker, frimerkehefter, aerogrammer, kortbrev, postkort og tjenestepostkort til pålydende pris. Det gjelder også en del frimerker som ikke lenger er til salgs ved poststedene. — Salgsliste sendes på anmodning.

Herr Finn Eriksen
Gjønnesvei 12
Pekkestua.

Adresseforandring meldes til
NFT's forretningsfører
Boks 875 Sentrum,
Oslo 1.

BOKTRYKK
DYPTRYKK
OFFSETTRYKK
BOKBINDERI
KARTONASJEFABRIKK
KONVOLUTTFABRIKK
PAPIRFABRIKK
PAPIR OG KONTORSAKER
EN GROS
FORLAGSVIRKSOMHET

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg og trykksak-kontor

SKIPPERGATEN 38 – 40, OSLO

Sentralbord 42 68 70

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

Pris kr. 2.50